

Bůh spěchá vstříc člověku

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, ve třetí adventní neděli slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Zapálení svíček 3 - dítě

Introit (Žalm 67, 2-4)

2 *Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář!*

3 *Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása!*

4 *Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu všichni lidé!*

Píseň: Valtovi

Představení nových členů sboru – rodina Peškových

Modlitba

Jedině díky tobě, Pane, se smíme navzájem povzbuzovat k naději a vyhlížet tvou blízkost. Ty jsi věrný ve svých slibech. Tvoje slovo platí. Tvoje dobrá zpráva rozsvěcuje naději i tam, kde nás zasáhly temnoty násilí, nenávisť nebo smutek. Tvoje slovo nás shromáždilo – dej ať poznáme, že příběh o tvých splněných slibech má větší sílu než všechny naše smutky, nedůvěry i každá lidská pýcha a zloba. Pane Ježíši Kriste, buď zde mezi námi přítomný, za vše, co jsi pro nás udělal, a za vše, co jsi slíbil. Amen

I. Čtení (Lk 1, 1-25)

1 *I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily,*

2 *jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova,*

3 *rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile,*

4 *abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován.*

5 *Za dnů judského krále Heroda žil kněz, jménem Zachariáš, z oddílu Abiova; měl manželku z dcer Áronových a ta se jmenovala Alžběta.*

6 *Oba byli spravedliví před Bohem a žili bezúhonně podle všech Hospodinových příkazů a ustanovení.*

7 *Neměli však děti, neboť Alžběta byla neplodná a oba již byli pokročilého věku.*

8 *Když jednou přišla řada na Zachariášův oddíl a on konal před Bohem kněžskou službu,*

9 *připadlo na něj losem podle kněžského řádu, aby vešel do svatyně Hospodinovy a obětoval kadidlo.*

10 *Venku se v hodinu té oběti modlilo veliké množství lidu.*

11 *Tu se mu ukázal anděl Páně stojící po pravé straně oltáře, kde se obětovalo kadidlo.*

12 *Když ho Zachariáš uviděl, zděsil se a padla na něho bázeň.*

13 *Anděl mu řekl: „Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.*

14 *Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození.*

15 *Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým.*

16 *A mnohé ze synů izraelských obrátí k Pánu, jejich Bohu;*

17 *sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a vzpurné k moudrosti spravedlivých a připravil Pánu lid pohotový.“*

18 *Zachariáš řekl andělovi: „Podle čeho to poznám? Vždyť já jsem stařec a moje žena je pokročilého věku.“*

19 *Anděl mu odpověděl: „Já jsem Gabriel, který stojí před Bohem; byl jsem poslán, abych k tobě promluvil a oznámil ti tuto radostnou zvěst.*

20 *Hle, oněmíš a nepromluvíš až do dne, kdy se to stane, poněvadž jsi neuvěřil mým slovům, která se svým časem naplní.“*

21 *Lid čekal na Zachariáše a divil se, že tak dlouho prodlévá v chrámě.*

22 *Když vyšel, nemohl k nim promluvit, a tak poznali, že měl v chrámě vidění; dával jim jen znamení a zůstal němý.*

23 *Jakmile skončily dny jeho služby, odešel domů.*

24 *Po těch dnech jeho manželka Alžběta počala, ale tajila se po pět měsíců a říkala si:*

25 *„Toto mi učinil Pán; sklonil se ke mně v těchto dnech, aby mne zbavil mého pohanění mezi lidmi.“*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 12 – Cestou do Jeruzaléma)

Kdo je tady v kostele nejdůležitější? Farář? Sestra kurátorka? Varhaník? Anička, která vede svého brášku do nedělní? Nebo bratr Novák, který do kostela přivezl sestru Procházkovou, které se špatně chodí? Představte si, že bychom se tady o to začali hádat. Děti si dnes budou povídat, že učedníci se tahle hádali. A dozvíte se, co jim na to řekl Ježíš.

Píseň: Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 463 - Jakož o tom proroci svatí zvěštovali

Kázání (Lk 1, 39-45)

39 V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova.

40 Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu.

41 Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým
42 a zvolala velikým hlasem: „Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla.

43 Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána?

44 Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle.

45 A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána.“

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté.

Hodně jsem přemýšlel, jak začít toto kázání. Tak třeba takto: Jaké je krásné to jméno Alžběta, Bětka, Eršebet, Elsa. Ano pokračujeme dál v adventních ženách. A dnes budeme mluvit o Alžbětě (ne o tebe Bětko).

Její jméno hebrejsky znamená **zaslíbená Bohu**. Je to žena, která dlouho čeká na dítě. Byla považována za neschopnou mít děti, takže když se Maria dověděla, že je v požehnaném stavu, spěchá za ní. Alžběta byla spíše pro Marii tetou a zažívala podobně jako Sára nebo Chana nebo Ráchel po celý život posměšky a urážky, že nemůže mít dítě. Mohla mnohokrát zatrpknout, závidět, uzavřít se do sebe.

Táhle, že je **zaslíbená Bohu** – jak o ní vypovídá její jméno? Bůh je má přísaha? Není její jméno spíš ironií? Myslí to s ní Bůh dobře? Proč tu vůbec je? Jak náročné je žít se do ní.

Alžběta se má stát matkou. Starší neplodná žena jako by symbolizovala tisícileté očekávání Izraelského národa na Božího zaslíbeného mesiáše. Už dlouho se v Izraeli neobjevil prorok, který by vyřídil **živé Boží slovo**. Už se mnohým zdálo, že je pozdě, stejně jako je pozdě pro Alžbětu, aby porodila. Jenže u Boha neplatí lidské zvyklosti, ale to, jestli se naplnil ten **pravý čas**. Až tehdy, když to bylo opravdu nejvhodnější, rozhodl se Bůh naplnit svá zaslíbení.

Doba první smlouvy s Izraelem pomalu končí a Alžběta jako symbol této první smlouvy se setkává s Marií, mladičkou dívkou, která přichází, aby pomohla staré tetě. Obě ženy v životě počítaly s Pánem Bohem. U Alžběty vnímáme jako vzor, její **vytrvalost a oddanost víry**, navzdory nepřízni života. Alžběta žije vírou až do konce. Nevzdává to, když se život ubírá jinak, než si přála, její víra žije každý den.

I když naše životní situace budou všelijak problematické, máme šanci pevně a v pokoře stát na Božích slibech, s důvěrou v Hospodinovu věrnost. Když Bůh dá, až do stárí našich šedin, nebo hned na začátku života, kdy se víra ještě otkává. Naše důvěra vyrůstá ze slibu **naplněného o Vánocích a stvrzeného o Velikonocích**.

Je to **radost**, která provází setkání Alžběty a Marie. Tato radost propukne v **jásot**, který je známý pod názvem Magnificat. Je zpěv, který byl zřejmě inspirovaný jinou šťastnou ženou v SZ – Chanou, když se dočkala vytouženého dítěte. Toto setkání je velkou oslavou daru mateřství, rodičovství, radosti nad zázrakem nového života...

Marie spěchala vstříc Alžbětě. **Bůh spěchá vstříc člověku**. Ježíš se ještě nenarodil a už skrze Marii spěchá vstříc člověku – Alžbětě. Jako by se tu odkrývala **netrpělivost lásky**. Láska spěchá, aby se mohla projevit. Boží láska spěchala skrze dějiny vstříc člověku. Jako by se Bůh už nemohl dočkat, kdy konečně bude mít možnost uvítat u sebe, své ztracené stvoření, a tak spěchá vstříc. Bůh touží udělat vše pro návrat člověka do jeho náruče. Je to ON, který dělá všechno, co je potřeba. Člověk se jen diví, jak to ten Bůh dělá, a proč vlastně?

Příběh o Alžbětě nám vypráví, že někdy v životě, přichází naprosto mimořádná radost z Boží přítomnosti. A tak se nedivme, že Alžběta byla překvapená, když dítě, které nosila, se začalo radovat, že v jeho blízkosti není jen znamení Boží přítomnosti, ale sám Bůh.

Bratři a sestry,

Bůh nám spěchá naproti. Boží láska netrpělivě spěchá, aby se s námi setkala, když čteme bibli, protože skrze ni k nám promlouvá. Když se modlíme, protože, v modlitbě nás Bůh navštěvuje. Když se scházíme ve společenství, protože v bližních můžeme Bohu sloužit. Co může být větším motivem radosti než to, že **Bůh je uprostřed nás**.

Jak je to s námi? Jak plníme Boží vůli? Co šíříme? Co dáváme světu?

Snad i nás Bůh ujistí skrze nějakou tu Alžbětu, že mluví pravdu a že je s námi a že to, co máme dělat, je uskutečnitelné... A co nás čeká dál? Kdo ví. Sloužit Jemu a bratřím a sestrám a zpívat přitom: *Duše má velebí Pána...* A vytrvat i přes nepochopení, nepříjemnosti, problémy, i přes dlouhé a jakoby nekonečné cesty plné překážek a zkoušek, i přes bolesti i přes slzy, a zpívat Bohu: *Duše má velebí Pána...*

Co na Alžbětě nakonec oceňují? Že uvěřila tomu, co jí bylo řečeno od Pána, že to dokázala přijmout, oceňuje její odvalu. To, že se nebála **přijít Boží pozvání**. I my můžeme jako Alžběta prostě věřit, že Bůh o nás ví a že stojí za to, odvážně dělat to, co nám napovídá naše svědomí a k čemu nás vede Bůh navzdory možnému nepochopení a nebezpečí. Jeho samého nakonec okolní svět zašlapal do země, zničil – ale jen na chvíli. Poslední slovo měl a má Bůh. A toto Slovo se za pár dnů opět stane tělem a bude přebývat mezi námi. Amen

Modlitba

Hospodine, Pane náš, děkujeme Ti za to, že znáš každého člověka, jeho přednosti i nedostatky, že víš, jaké poslání, komu svěřit. Prosíme Tě, dej i nám sílu a odvalu žít svůj život podle Tvé vůle a zachovat Ti oddanost a věrnost – odteď až na věky. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 483 - Slyš, jaká to libá píseň rozléhá se po nebi

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Z knihy modliteb

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 472 - Aj, růže rozvila se ze kmene krásného

Slůvko dětí

Posláni (Iz 40, 31)

31 Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Požehnání (Ef 6, 23-24)

23 Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

24 Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista.

Píseň: Valtovi